

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ให้คนได้พัฒนา ศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 2)

ด้วยเหตุที่การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคน อันเป็นฐานสำคัญในการ สร้างความเจริญงอกงามของบุคคล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและความสามารถที่ส่งผล ต่อการพัฒนาประเทศ ส่วนสำคัญของการศึกษา คือ การเตรียมคนเพื่อสร้างสังคม การศึกษาจึง ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นในการพัฒนาคนแบบยั่งยืน มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมี ลักษณะนิสัยที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมมีความพร้อมที่จะ ประกอบอาชีพได้ การศึกษาจึงมีความสำคัญของชีวิตอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากความจำเป็น ด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิต เป็น ปัจจัยที่ช่วยแก้ไขปัญหาทุก ๆ ด้านของชีวิต และเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของชีวิต (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 นับเป็นกฎหมายแม่บทในการ จัดการศึกษาของประเทศ ที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สาระสำคัญ คือ มุ่งเน้นให้มีการปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการทางการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมให้เอกชนร่วมจัดการศึกษา มีความอิสระในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับ ดูแลจากรัฐ ในด้านหลักสูตรจัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรและบริหาร จัดการหลักสูตรในสถานศึกษาด้วยตนเอง มีอำนาจในการตัดสินใจดำเนินการจัดการศึกษาใน สถานศึกษาทุก ๆ ด้าน ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งในภาพรวมจะก่อให้เกิดความ หลากหลายในทางปฏิบัติเป็นอย่างมาก ปัจจัยของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีสภาพแตกต่างกัน ด้านสภาพแวดล้อม สภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณีและสภาพเศรษฐกิจของแต่ละชุมชน อันจะ เป็นผลทำให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีลักษณะที่แตกต่างกันไปในด้านประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 2)

ยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา ผู้บริหารจะต้องเป็นแกนหลักในการบริหาร เพื่อช่วยผลักดันส่งเสริมสนับสนุนและประสานให้บุคลากรภายในสถานศึกษาและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องภายนอกมาร่วมกันทำงานเป็นทีม เพื่อพัฒนาระบบการประเมินตนเองของสถานศึกษา ให้ผสมผสานกับการวางแผนการดำเนินงานและการปรับปรุง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นระบบครบวงจรรวมทั้งกำกับดูแลให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผู้เรียนหรือเยาวชน ให้เกิดความเจริญงอกงามในทุกด้านเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 53)

จากผลการประเมินสมรรถนะการศึกษาไทยเปรียบเทียบกับนานาชาติของสถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาการจัดการ (International Institute for Management Development: IMD) ในปี 2549 อยู่ในอันดับที่ 48 จาก 61 ประเทศ และในปี 2550 สมรรถนะด้านการศึกษาของไทยอยู่ในอันดับที่ 46 จาก 55 ประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคเอเชียด้วยกัน ประเด็นปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา มาจาก 1) เด็กไม่ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ 2) เด็กไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 3) ขาดแคลนครู 4) เทคนิควิธีการสอนและการจัดกระบวนการเรียนไม่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์ และ 5) ขาดรูปแบบวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า 10)

จากผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553, 2554 และ 2555 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า วิชาหลักบางรายวิชายังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42, ม.ป.ป., หน้า 24) รวมทั้งยังขาดความเข้มแข็งในด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงานด้านการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ ทักษะการอ่านของนักเรียนไทยส่วนใหญ่มีค่าไม่เกินระดับ 2 จากทั้งหมด 5 ระดับ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552, หน้า 3)

นอกจากนี้รายงานประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) พบว่า การบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนโดยภาพรวมของประเทศ มีโรงเรียนที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานเป็นส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับงานด้านอื่นๆ ซึ่งงานด้านวิชาการได้กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2550, หน้า 34)

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพ บุคลากรทุกคนต้องพัฒนา และปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่า การบริหารระบบคุณภาพ ซึ่งได้รับแนวคิดและหลักการของการพัฒนาองค์กร (organization development) สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารคุณภาพที่ได้รับการยอมรับของหน่วยงานทั่วไป ได้แก่ การใช้วงจรเดมมิง ซึ่งแบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan:P) ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do:D) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check:C) ขั้นตอนที่ 4 การแก้ปัญหา (Action:A) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540, หน้า 13)

การใช้วงจรเดมมิงเพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาทางงานและเพื่อการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น (วิฑูรย์ สิมะโชคดี, 2541, บทนำ) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสุวิมล ว่องวานิช (2544, บทคัดย่อ) ได้วิจัยและพัฒนาระบบการประเมินภายในของสถานศึกษา ซึ่งมีโรงเรียนนาร่อง 60 โรงเรียน พบว่า ด้านสภาพความพร้อมของสถานศึกษาในการประเมินผลภายในสถานศึกษา โดยส่วนใหญ่ขาดการมีส่วนร่วมและไม่ได้นำผลไปใช้ในการวางแผนบริหารหรือปรับปรุงการจัดการศึกษาตามหลักการ นอกจากนี้ยังพบว่า ครูส่วนมากมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินน้อย เช่น การแปลความหมาย การสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัย ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีในการสื่อสาร เป็นต้น ในขณะที่ผู้บริหารสถานศึกษาหลายคนประสบปัญหาในการดำเนินงานภายในสถานศึกษา เช่น ผู้บริหารสถานศึกษาไม่จัดระบบหรือแบบแผนในการปฏิบัติงาน ขาดมนุษยสัมพันธ์อันดี ขาดการพัฒนาตนเองในด้านความรู้วิชาการใหม่ๆ เป็นต้น ซึ่งการบริหารงานจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการบริหารงานนั้นขึ้นอยู่กับ “คุณลักษณะของผู้บริหาร” เป็นประการสำคัญ (อนุชิต วรรณสุทธิ, 2546, หน้า 2)

ผลการศึกษาของ ชรินทร์แสงแก้ว (2546, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามมาตรฐานโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2541 ด้วยวิธีการคุณภาพของเดมมิงโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรีพบว่า ระดับการบริหารงานตามมาตรฐานโรงเรียนด้วยวิธีการคุณภาพของเดมมิงทั้งในภาพรวมและจำแนกแต่ละขนาดอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพรเถาว์ หิรัญ (2548, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจรเดมมิงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนว ภาพรวมแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมากและปัญหาการบริหารงานแนะแนว ในภาพรวมของปัญหาโดยใช้วงจรเดมมิง ปัญหาแต่ละด้านและปัญหาในแต่ละบริการมีปัญหาลู่อยู่ในระดับน้อย จากแนวความคิดการใช้วงจรเดมมิงและผลการวิจัยพบว่า วงจรเดมมิงนั้นเป็นกระบวนการในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนงานวิจัยของวีรยา คำแหง (2552, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีในภาพรวมทุกรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาหรือบริหารงานวิชาการของสถานศึกษานั้น ผู้บริหารโรงเรียนต้องปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้เป็นระบบ พร้อมทั้งกระตุ้นให้ครูพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานสอนให้มีประสิทธิภาพหากผู้บริหารโรงเรียนขาดการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการบริหาร ก็จะเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษา สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ
2. เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการจำแนกตาม ตำแหน่งในการทำงานเพศระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงานวิทยฐานะและขนาดของโรงเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้รวมทั้งการเป็นแนวทางในการใช้วงจรเดมมิ่งเพื่อการบริหารงานด้านอื่นๆด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จำนวน 2,335 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42, 2556)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนเนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน (finite population) จึงได้มาจากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (สุภาเพ็ญ จริยะเศรษฐ์, 2542, หน้า 84) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งได้จำนวนทั้งสิ้น 331 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามขนาดของโรงเรียน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 ระดับการศึกษา

- 1) ปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.3 ตำแหน่งในการทำงาน

- 1) ผู้อำนวยการ
- 2) รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ
- 3) ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ
- 4) ครู

2.1.4 ประสบการณ์ในการทำงาน

- 1) น้อยกว่า 10 ปี
- 2) 10-20 ปี
- 3) มากกว่า 20 ปี

2.1.5 วิทยฐานะ

- 1) ไม่มีวิทยฐานะ
- 2) มีวิทยฐานะ

2.1.6 ขนาดของโรงเรียน

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่
- 4) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่การใช้วงจรเดมมิ่ง(PDCA) ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการวางแผน (Plan:P)2)ขั้นตอนการปฏิบัติ(Do:D)3) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check:C) และ 4)ขั้นตอนการปรับปรุง (Action:A)มาสังเคราะห์ในขอบเขตการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน ได้แก่1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา2)การนิเทศภายใน 3) การพัฒนาบุคลากร และ 4) การจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วงจรเดมมิ่งหมายถึง กระบวนการบริหารงานอย่างมีคุณภาพตามวงจรเดมมิ่ง (PDCA) ซึ่งมีขั้นตอนการบริหาร 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1)ขั้นตอนการวางแผน (Plan:P)หมายถึงการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายและวิธีการที่จะนำมาปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย2)ขั้นตอนการปฏิบัติ(Do:D) หมายถึง การศึกษาขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อลงมือปฏิบัติและรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ 3) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check:C) หมายถึงการตรวจสอบและประเมินผลลัพธ์ของการปฏิบัติตามแผน และ 4)ขั้นตอนการปรับปรุง (Action:A) หมายถึง การทบทวนแผนงานเพื่อปรับปรุงระบบและวิธีการดำเนินการให้เหมาะสมซึ่งส่งผลให้การบริหารงานมีการจัดระบบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

2. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง แผนการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ทั้งหลายให้กับผู้เรียน ซึ่งรวมกระบวนการตั้งแต่ การวางแผนพัฒนาการศึกษา วิเคราะห์สภาพต่างๆ ก่อนพัฒนาและนำไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรการสอนการพิจารณาประเมินผลของหลักสูตรทั้งในระหว่างมีการใช้หลักสูตรและหลังการใช้หลักสูตร

3. การนิเทศภายใน หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครูและบุคลากรในโรงเรียน ที่จะช่วยให้มีการพัฒนาทางด้านต่างๆโดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตลอดจนสร้างขวัญกำลังใจและความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา

4. การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กลยุทธ์หรือกระบวนการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ ความสามารถทักษะประสบการณ์ตลอดจนทัศนคติต่อการปฏิบัติงานเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรในหน่วยงาน ให้สามารถปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

5. การจัดการระบบสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์และประมวลผลซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันนำไปใช้งานตามความต้องการของบุคลากรในองค์กร รวมทั้งสนับสนุนการบริหารและการตัดสินใจของผู้บริหารในทุกๆระดับ

6. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ

7. ผู้บริหาร หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ในตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการและครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42

8. ครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่ปฏิบัติงานสอน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

9. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ปริมาณการรับผิตชอบนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จากเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งการวิจัยนี้แบ่งเป็น 4 ขนาด คือ

9.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนทำการศึกษาอยู่ในโรงเรียนน้อยกว่า 500 คน

9.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนทำการศึกษาอยู่ในโรงเรียนตั้งแต่ 500-1,499 คน

9.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนทำการศึกษาอยู่ในโรงเรียนตั้งแต่ 1,500-2,499 คน

9.4 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนทำการศึกษาอยู่ในโรงเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42สังเคราะห์ในขอบเขตการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การนิเทศภายใน 3) การพัฒนาบุคลากร และ 4) การจัดการระบบสารสนเทศ โดยนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 1

ตัวแปรตาม (dependent variables)

ตัวแปรอิสระ (independent variables)

<p>สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตำแหน่งในการทำงาน 2. เพศ 3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ในการทำงาน 5. วิทยฐานะ 6. ขนาดของโรงเรียน

<p>การใช้วงจรเดมมิ่ง ในการบริหารงานวิชาการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นตอนการวางแผน (Plan: P) <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 1.2 ด้านการนิเทศภายใน 1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร 1.4 ด้านการจัดการระบบสารสนเทศ 2. ขั้นตอนการปฏิบัติ (Do: D) <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2.2 ด้านการนิเทศภายใน 2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร 2.4 ด้านการจัดการระบบสารสนเทศ 3. ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check: C) <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3.2 ด้านการนิเทศภายใน 3.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร 3.4 ด้านการจัดการระบบสารสนเทศ 4. ขั้นตอนปรับปรุง (Action: A) <ol style="list-style-type: none"> 4.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 4.2 ด้านการนิเทศภายใน 4.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร 4.4 ด้านการจัดการระบบสารสนเทศ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42ตามวงจรเดมมิ่ง แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศระดับการศึกษา ตำแหน่งในการทำงานประสบการณ์ในการทำงานวิทยฐานะและขนาดของโรงเรียน